

2006 m. liepos 20 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Airiją

(Byla C-316/06)

(2006/C 224/49)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama S. Pardo Quintillán ir D. Lawunmi

Atsakovė: Airija

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad neužtikrindama, jog prieš miesto nuotekoms, išleidžiamoms iš aglomeracijų, vadinamų IE22, Bray, IE31, Howth, IE34, Letterkenny, IE40, Shanaganagh, IE41, Sligo ir IE45, Tramore County Waterford, patenkant į nuotėkų surinkimo sistemą būtų atliekamas antrinis arba jam prilygstantis valymas ne vėliau kaip iki 2000 m. gruodžio 31 d., ir kad šios nuotekos tenkintų atitinkamus 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 91/271/EEB dėl miesto nuotėkų valymo ⁽¹⁾ I priedo B dalyje nustatytus reikalavimus iki minėto termino, Airija neįvykdė savo įpareigojimų pagal šios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 3 dalis.
- Priteisti iš Airijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija teigia, kad Airijos valdžios institucijos pažeidė savo įpareigojimus užtikrinti, kad nuotekoms, išleidžiamoms iš aptariamų aglomeracijų, būtų atliekamas antrinis arba jam prilygstantis valymas, kaip tai nustatyta šios direktyvos 4 straipsnyje.

Nors Airija pateikė paaiškinimus dėl vėlavimų šiose aglomeracijose ir tam tikrus paaiškinimus dėl padarytos pažangos siekiant patenkinti direktyvos reikalavimus, Komisijos nuomone, šie paaiškinimai ir nuorodos negali pateisinti direktyvos 4 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje nustatyto termino nesilaikymo. Be to, Komisija teigia, kad Airijos valdžios institucijų pateikta informacija nėra pakankama siekiant padaryti išvadą, jog antriniai miesto nuotėkų valymo įrenginiai šiose aglomeracijose tikrai bus įrengti. Daugumoje atvejų paaiškėjo, kad turi būti užbaigtos kelios tolimesnės darbų stadijos prieš įrengiant nuotėkų valymo įrenginius.

⁽¹⁾ OL L 135, p. 40 - 52

2006 m. liepos 20 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę

(Byla C-319/06)

(2006/C 224/50)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama J. Enegren ir G. Rozet

Atsakovė: Liuksemburgo Didžioji Hercogystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad
 - 1) paskelbusi, jog 2002 m. gruodžio 20 d. įstatymo 1 straipsnio 1 dalies 1, 2, 8 ir 11 punktų nuostatos yra „nacionalinės viešosios tvarkos“ įgyvendinimo nuostatos,
 - 2) nepilnai perkėlusį Direktyvos 96/71/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalies a punktą į šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies 3 punktą,
 - 3) šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatydamą sąlygas, kurios nėra pakankamai aiškios, kad užtikrintų teisinę apsaugą,
 - 4) šio įstatymo 8 straipsnyje įtvirtindama reikalavimą, kad kontrolei reikalingi dokumentai būtų saugomi Liuksemburge pas ten įsikūrusį *ad hoc* atstovą,

Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnio 1 ir 10 dalis bei EB 49 ir 50 straipsnius.

- Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmuoju skundo pagrindu Komisija iš esmės priekaištauja, kad Liuksemburgo Didžioji Hercogystė per plačiai interpretuoja Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnio 10 dalies pirmosios įtraukos sąvoką „viešosios tvarkos nuostatos“ (pataisytas vertimas). Šis pagrindas būtent susijęs su: 1) nacionalinio įstatymų leidėjo nustatyta pareiga įdarbinti tik darbuotojus, su kuriais įmonės, komandiruojančius darbuotojus į Didžiąją Hercogystę, sudarė rašytines darbo sutartis ar pasirašė analogišką dokumentą Direktyvos 91/533/EEB ⁽²⁾ prasme; 2) nacionaliniuose teisės aktuose įtvirtinta senatimi automatiniam atlyginimo suderinimui keičiantis pragyvenimo lygiui; 3) nevisos darbo dienos ir terminuoto darbo reglamentavimo senatimi, ir 4) kolektyvinėms sutartims taikytina senatimi.

Antruoju pagrindu Komisija Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę kaltina nepilnai neperkėlus Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnio 1 dalies a punktą, kadangi nacionalinis teisės aktų leidėjas „minimaliam poilsio laikui“ priskiria tik savaitinį poilsį, neapimanant kito poilsio laiko, pavyzdžiui, dienos poilsio ar pertraukos.

Trečiuoju ir ketvirtuoju pagrindu Komisija galiausiai nurodo EB 49 ir 50 straipsnių pažeidimus, išplaukiančius iš įmonių, kurių darbuotojas vykdo nuolatinę ar laikiną veiklą Liuksemburge, pareigos 1) sudaryti sąlygas *Inspection du Travail et des Mines* (Darbo ir rūdos kasyklų inspekcijai) „prieš pradedant darbus“, „pateikus paprastą prašymą“ ir „kaip galima greičiau“ susipažinti su kontrolei reikalingais dokumentais ir 2) paskirti *ad hoc* atstovą, įsikūrusį Liuksemburge, saugoti dokumentus, reikalingus šioms įmonėms nustatytų pareigų laikymosi kontrolei.

(¹) 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

(²) 1991 m. spalio 14 d. Tarybos direktyva 91/533/EEB dėl darbdavio pareigos informuoti darbuotojus apie galiojančias sutarties arba darbo santykių sąlygas (OL L 288, p. 32).

2006 m. liepos 21 d. Theodoros Kallianos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2006 m. gegužės 17 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) sprendimo byloje T-93/04 Kallianos prieš Komisiją

(Byla C-323/06 P)

(2006/C 224/51)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Theodoros Kallianos, atstovaujamas advokato G. Archambeau

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovo reikalavimai

- Pripažinti apeliacinį skundą priimtiniu ir pagrįstu.
- Panaikinti visą 2006 m. gegužės 17 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) sprendimą byloje T-93/04 *Kallianos prieš Europos Bendrijų Komisiją* padarant tai, ką privalėjo padaryti EB Pirmosios instancijos teismas:

- a) panaikinti 2003 m. lapkričio 11 d. Paskyrimų tarnybos sprendimą, kuriuo buvo atsakyta į 2003 m. liepos 2 d. Th. Kallianos skundą;
- b) paraginti Komisiją sumokėti ieškovui visus mokėjimus ir išskaitas, kuriuos ji, neturėdama tam nei pagrindo, nei teisės, išskaičiavo iš ieškovo atlyginimo nuo sprendimo skyrybų byloje, kurį 1999 m. kovo 8 d. paskelbė Atėnų pirmosios instancijos teismas, dienos, įskaitant alimentų indeksavimą, kurį taikyti 2002 m. rugsėjo 18 d. vienašališkai nepagrįstai nusprendė Komisijos tarnybos, sumokėti 7 % dydžio įstatyme nustatytas palūkanas nuo išskaitų iš ieškovo mėnesinio atlyginimo dienos;
- c) priteisti iš Komisijos pranešimo per antstolį procedūros išlaidas, įskaitant mokesčius už sprendimų ir tuo metu jam jau perduotų dokumentų vertimą iš graikų kalbos į prancūzų kalbą, t. y. 1 500 eurų, taip pat ieškovo ginantis pakartotinai sumokėtus mokesčius, kurių dydis būtų 20 % nuo priteistos sumos arba kurių dydį nustatytų Teisingumo Teismas *ex aequo et bono*;
- d) priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos visas išlaidas, patirtas vykstant procesui Teisingumo Teisme ir Pirmosios instancijos teisme.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Savo ieškinyje ieškovas pirmiausia pabrėžia, kad Bendrijų institucijos negali pakeisti valstybių narių arba aiškinti jų nacionalinę teisę vykstant skyrybų procesams.

Antra, ieškovas ginčija teiginį, kad sprendimas skyrybų byloje automatiškai nenutraukia laikinąsias apsaugos priemonės taikančio teisėjo nustatytų laikinųjų apsaugos priemonių, tačiau apie jį per antstolį turi būti pranešta Komisijai, kad ši galėtų save laikyti atleista nuo pareigos vykdyti išskaitas iš vieno situoktinio (pareigūno) atlyginimo kito situoktinio naudai. Šiuo atžvilgiu ieškovas iš esmės tvirtina, viena vertus, kad į Komisiją nesikreipė nei tretysis asmuo, nei paprastas darbdavys, atsižvelgiant į tai, kad bet kuris pareigūnas, kalbant apie jo asmeninę padėtį, pagal pareigūnų tarnybos nuostatus yra saistomas informavimo ir skaidrumo pareiga. Kita vertus, jis teigia, kad sprendimo dėl alimentų situoktiniui vykstant skyrybų procesui galiojimas baigiasi, visiškai teisėtai, paskelbus sprendimą skyrybų byloje ir kad todėl to, jog Komisija paprasčiausiai sužino apie šį sprendimą, pakanka su alimentų mokėjimu susijusių pareigų pasibaigimui, nesant būtinumo apie tokį sprendimą pranešti per antstolį.